

अनमा क्रीपरित्यागः श्रीनाशो धर्मसंतयः ।

अभिध्याप्रख्यता चैव सर्वं लोभात्प्रवर्तते ॥ ३३७९ ॥

Missgunst, Unverschämtheit, Schwinden des Glückes, Verlust der Tugend, Verlangen nach fremdem Gut und Unansehnlichkeit, alles dieses geht aus der Habsucht hervor.

अनेत्रे बीजमुत्सृष्टमक्षरैव विनश्यति ।

अबीजकमपि नेत्रं केवलं स्पण्डितं भवेत् ॥ ३३८० ॥

Samen, der auf unbestelltes Land gesäet wird, geht schon im Boden zu Grunde; aber auch ein unbesäeter Acker ist Nichts als ein geebener Platz.

अखिलेषु विद्वङ्गेषु कृतं स्वच्छन्दचारिषु ।

शुक पञ्चरवन्धस्ते मधुराणां गिरां फलम् ॥ ३३८१ ॥

Sieh, während alle andern Vögel sich frei ergehen dürfen, wirst du, o Papagei, zum Lohn für deine süsse Stimme, in einen Käfig gesperrt!

अगुरुरिति वदतु लोको गौरवमत्रैव पुनरहं मन्ये ।

दर्शितगुणैकवृत्तिर्यस्य जने जनितदाह्नि ऽपि ॥ ३३८२ ॥

Möge die Welt das Aloeholz immerhin «leicht» nennen, ich dagegen* erkenne demjenigen Gewicht (Würde) zu, der, wenn ihn die Leute auch verbrennen, auf nichts Anderes bedacht ist, als seine Vorzüge zu zeigen.

अग्निं प्राप्य यथा सद्यस्तूलराशिर्विनश्यति ।

तथा गङ्गाप्रवाहेण सर्वं पापं विनश्यति ॥ ३३८३ ॥

Wie, vom Feuer berührt, ein Baumwollenhaufe alsbald verschwindet, so verschwindet jegliche Sünde durch der Gangâ Strömung.

अग्निस्तेजो महलोके गूढस्तिष्ठति दारुषु ।

न चोपयुङ्क्ते तद्दारु यावन्नोद्दीप्यते परैः ॥ ३३८४ ॥

स एव खलु दारुभ्यो यदा निर्मथ्य दीप्यते ।

तद्दारु च वनं चान्यन्निर्दहत्याग्नौ तेजसा ॥ ३३८५ ॥

एवमेव कुले जाताः पावकापमतेजसाः ।

तमावतो निराकाराः काष्ठे ऽग्निरिव शेरते ॥ ३३८६ ॥

3379) MBh. 12, 5884.

3380) M. 10, 74.

3381) KUALAJ. 162, a.

3382) BHALLATA (so schreibt AUFRECHT in Verz. d. Oxf. H. 124, a den Namen; unsere Hdschr. lesen BHALLABHA) in ÇĀRṆG. PADDH. VṚKSHAVIÇEŠHĀNJKOTI 14 (13). a. अगुरुति, व-

दति, कोलो st. लोको. b. गौरमत्रैव. c. ऽगु-
णैव st. ऽगुणैक.

3383) VIKRAMAĀ. 183. Unsere Aenderun-
gen: a. अग्निं st. अग्नी, wofür man auch अ-
ग्नीन् hätte lesen können. d. सर्वं st. सर्व.

3384. 85. 86) MBh. 5, 1393 — 1395. Der
letzte Çloka auch 1411, b. 1412, a, wo aber